

سوی امریکایی‌ها و عاملان امریکایی‌ها روبه‌روست. بنابراین مهم‌ترین درسی که ما می‌توانیم از بیست سال اشغال افغانستان توسط خارجی‌ها بگیریم، این است که تاریخ افغانستان به ما یک نکته را به صورت صریح بازگو می‌کند و آن عبارت از این است که سرنوشت سیاست، اقتصاد، تجارت و فرهنگ در افغانستان باید به دست خود مردم افغانستان نوشته بشود و رقم بخورد، نه توسط خارجی‌ها و نه توسط عوامل داخلی خارجی‌ها. امریکایی‌ها هیچ‌گاه به فکر این نبودند که اقتصاد افغانستان به شکوفایی، بالندگی و رونق برسد؛ برعکس امریکایی‌ها می‌خواستند زیرساخت‌های اقتصادی و فرهنگی افغانستان نابود بشود و به همین دلیل هم بود که ما با وجودی که امریکایی‌ها میلیاردها دلار در افغانستان سرازیر کرده بودند، هیچ‌گاه طی بیست سال گذشته شاهد این نبودیم که فقر در افغانستان ریشه‌کن یا حتی کم شود و این بیشتر فساد مالی و یک نوع اقتصاد مافیایی را بازتولید کرده بود. هیچ‌گاه ما شاهد نبودیم که زیرساخت‌های اقتصادی افغانستان احیا و اعمار شود و افغانستان از نظر زیربنای اقتصادی بتواند یک کشور خودکفا بشود چون خودکفایی تحت هیچ شرایطی مدنظر امریکایی‌ها نبود، اصولاً قدرت‌های استعمارگر و مداخله‌گر هیچ‌گاه اجازه نمی‌دهند که ملت‌های تحت ستم به جهش اقتصادی و خودکفایی در حوزه‌های مختلف از جمله در حوزه اقتصادی دست پیدا کنند چون در آن صورت دیگر نیاز به قدرت‌های استعمارگر، مداخله‌گر و سلطه‌جو ندارند. از این منظر بود که اصلاً یک نگاه کاملاً عامدانه وجود داشت که افغانستان به شکوفایی اقتصادی دست پیدا نکند بلکه یک کشور وابسته به غرب و امریکا باقی بماند؛ هم در حوزه‌های سیاسی و امنیتی و هم در حوزه‌های اقتصادی ولی خوشبختانه مبارزات مردم افغانستان در نهایت این توطئه‌ها را خنثی و نقش بر آب کرد و ما دیدیم پس از بیست سال امریکایی‌ها به صورت خفت‌بار از افغانستان اخراج شدند و یک نظام اسلامی در افغانستان مستقر شد که این نظام هم در گذشته یعنی در زمانی که مبارزه علیه امریکایی‌ها وجود داشت پشتوانه افکار عمومی را دارا بود، وگرنه یک نیروی چهل هزار نفری طالبان نمی‌توانست امریکایی‌ها و ناتو را با آن قدرت‌شان شکست بدهد بلکه نیروهای رزمی یا بزرگان امارت اسلامی فقط پرچمدار این مبارزه بودند و این مبارزه را مدیریت و سکانداری می‌کردند. اما مردم افغانستان در کنار اینها بودند و علیه اشغال و تجاوز امریکایی‌ها و ناتو ایستادند و به همین دلیل بود که این مبارزه با پشتوانه ملت افغانستان به پیروزی رسید و امروزه مردم افغانستان از برپایی نظام اسلامی استقبال و این نظام را حمایت می‌کنند. البته مطالباتی وجود دارد که شماری از این مطالبات به منصفه ظهور رسیده و عملی شده و تعدادی از آن هم به دلیل نوپا بودن نظام قطعاً در آینده تحقق پیدا خواهد کرد.

آن سازوکارهای
سیاسی و فرهنگی
که امریکایی‌ها
دنبال کرده و کسانی
را که امریکایی‌ها
از آنها حمایت
می‌کردند هیچ ریشه
مردمی و اجتماعی
در داخل افغانستان
نداشتند